

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

16. Secundum Bonum, extrinsecum, quod vult Deo amor perfectus, nempe major ejus gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

no cursu descendente navicula, in qua Arsenius solus sedebat, Spiritu sancto in forma columbae humeris eius insistente: ac paullo post ecce aliam naviculam prono alveo cursum eundem tenentem contuentur, in qua Moyses visebatur Angelorum corona circumdatus, qui ipsius ori mel cum voluptate inferebant; ex quo intellexere utrumque in eo quod tenebat vitae instituto, à Deo regi, qui ut gratiarum suarum varietatem & efficaciam ostendat, variaque ad imitandum proponat exempla, non uno omnes vivendi genere ad perfecti amoris culmen evchit, & extollit.

CAPUT XVI.

Secundum Bonum, extrinsecum, quod vult Deo Amor perfectus, nempe major eius gloria.

I. Dei voluptas semper gloriae conjuncta.

Non semper Monarche in hoc inferiori mundo ita voluptates sectantur, ut honestatem non deserant; saepe vilibus & cum dedecore conjunctis delectationibus afficiuntur: at in Deo voluptas & gloria semper copulantur; nulla re delectatur Deus quae non sit illi perhonorifica & gloriosa, & sicut ante omnia in operibus suis

majori suae gloriae velificatur, ita id illi maxime gratum est, quod isti fini de servit: & quamvis homo in suis actionibus unum ab altero mente se jungat, & quod Deo acceptius est, ita intendat, ut de majorieus gloria non cogitet, apud Deum tamen inseparabili nexu sese comitantur, & mutuo adminiculantur.

Gloria Dei est cognitio perfectionum eius cum aestimatione & laude: quam cognitionem cum habeat de se Deus perfectissimam, ita etiam se aestimat & laudat infinite; unde fit, ut maxima Dei gloria in Deo sit, fueritque semper, nullat sui per totam aeternitatem mutatione, aut imminutione. Post Deum, in Beatis, qui clara Dei visione praediti infinitam eius praesentiam propius intuentur, eamque summe aestimant, & laudibus, quantum possunt, efferunt, est maxima Dei gloria; unde communi appellatione statum Beatorum gloriam aeternam nominamus, non tantum propter eminentem illam, quam de Deo habent, cognitionem & aestimationem, sed quia in illa etiam felicitatis aeternae possessione, varijs donis ornati, quam sapiens sit Deus, quam potens, quam bonus, quam justus, qui tot illos ornamentis cumulavit, spectatoribus manifestant.

2. Quid Dei gloria ab ipso.

3. A Beatis.

Tertio maxima Dei gloria ab hominibus virtute singulari praeditis

4. A justis.

ANNE
QUIN
COG
LOREN
MUM
V.M.

ditis in hac vita solet existere, qui luce divinâ ad magnam Dei cognitionem aestimationemque eventi, eam verbis, factis, & quacumque possunt laborum contentione declarare, amplificare, & propagare conantur.

5. **Quomodo ab iusto provocari possit.**
 Ex his patet, quibus vijs & officijs amor perfectus, hoc secundum Bonum Deo extrinsecus adveniens, quod in eius gloria consistit, ei velle, desiderare, & procurare possit. Primò si ex illa infinita, quam ipse de se suisque perfectionibus habet, cognitione & aestimatione lætemur, illique gratificemur, & illam optemus in omnium tam immortalium, quam mortalium mentes sine remissione propagari.

2. Si ex illa interminabili, quam Beati Deo offerunt, gloria summam cupiamus voluptatem optemusque novorum Beatorum accessione semper accrescere & totâ æternitate perdurare.

3. Hanc Dei majorem gloriam in nobis ipsis consecrabimur, si animi pulchritudinem excolamus diligenter, si omnes facultates animi & corporis ad virtutum regulam conformemus, si admirabili motuum omnium compositione & velut conventu ita omnium oculos auresque capiamus ut aliquid divinum in nobis agnoscant, unde Deum tanquam auctorem miris laudibus efferant: ut enim

pictæ imaginis excellens pulchritudo & laus ad pictorem ipsum velut auctorem redit; ita hominum animi dum virtutibus & actionibus heroicis ornantur, & poliuntur, alios propius aspicientes ad admirationem, Dei que laudationem provocant, & impellunt. Hinc illa Christi exhortatio: *Sic luceant opera vestra coram hominibus, ut glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.* Præterea sicut liberi à corporis animique dotibus bene instructi, qui bonis moribus, & rerum agendarum gratiâ, ac virtutum & integritatis opinione omnium benevolentiam sibi conciliant, ornamenta sunt Patri, qui tales curâ & disciplinâ formavit; ita dum integritati morum studemus impensius, & in eo proficimus, Deo gloriam & laudem parimus acceptissimam & innocentissimam. Accedit quòd actiones nostræ cum virtute conjunctæ semina sunt gloriose æternitatis, & quò ad excellentiorem perfectionis gradum hic provehuntur, eò ampliori nos in illo caelesti domicilio gloriâ coronabunt, efficientque nos velut Divinitatis specula, in quibus pro magnitudine gloriæ, quam merita nostra nobis attulerunt, Deus eiusque perfectiones majori vel minori claritate resplendeant.

6. **Vir egregius est suæ gentis filia gloria.**
 Accersivit aliquando Rex Persarum sanctum Epiphanium, ut dæmonem malum infessorem de

filix corpufculo depelleret; quod fecit Epiphanius, qui tum ob hoc factum, aliasque virtutes tantâ admiratione Regem Regiamque univcrsam implevit, ut Rex nescio quam Dei imaginem intueri in terris sibi videretur, & ab Epiphanio retinendus fuerit, ne illum divinis honoribus persequeretur: cumque post decem dies ille in Phœniciam regrederetur, Rex in eius amplexus irruens: Vade, inquit, in pace, gloria Romanorum; fac autem ut nostri quoque memineris, qui sumus in Perfide. Ita virtus propius contrectata nescio quam divinitatis imaginem oculis intuentium repræsentat, non sine ingenti divinæ gloriæ & laudis incremento.

7.
Exempla
Dei glo-
riam cu-
pientium,
voven-
tium.

4. Denique velut in apertum campum erumpens amoris perfecti ardor, orbem universum Dei cognitione, æstimatione, & gloriâ impleri, collustrari, & inclarescere unicè habet in votis. Exclamat cum S. Ignatio: Utinam te Deus meus homines cognoscerent, & amarent! Optat cum S. Dominico in minutas partes discindi, ut Dei gloria propagetur; offert se c. ūs. Teresa ad purgatorij acerbissimos cruciatus ad diem usque iudicij tolerandos, ut vel unica animula scelerum salebris emergens Dei cultui honorique deserviat. Hic magnam meditando, & sanctorum desideriorum

materiam reperit animus amore perfecto æstivans, sed melius est, ut à se semper incipiat, suasque omnes facultates divinæ gloriæ augendæ causâ desiderijs sanctis accendat; ignem hac in parte imitatus, qui primò viciniora depascitur antequam in remotiora vim suam exerat; atque hoc modo mirum est quantum per singula sæcula per viros amoris perfecti flammâ vehementer accensos divinæ gloriæ augmentum accesserit, ad eò ut unus aliquis ex illis exiguo tempore majori Dei gloriâ mortalium animos compleverit, quàm mille alij pluribus sæculis in divino amore tepidi, & in divinæ gloriæ procuracione languidi & oscitantes effecerint. Simeon Salus visus est à Joanne homine sancto precibus suis ruentem orbem sustinere; Sancta Coleta Deum velut furore succensum, & fulmine, quo manum armarat extrema mundo minitantem, precum suarum instantiâ, mitigat & velut exarmat. In B. Margareta Crotonensis gratiam divinum Numen toti parit Italix, & diuturnis bellis crudeliter habitam pace donat optatissimâ. S. Justinianum Patriarcham Venetum, à populi sui cervicibus imminentes calamitates atrocissimas suâ apud Deum intercessionem non semel arcere visum produnt historia. Aspirandum nobis est ad eam Amoris

8.
Et publi-
ca mala a-
verten-
tium.

L. 2 sancti

sancti perfectionem, quæ in istis cluxit, Deumque mortalibus conciliavit.

9.
Pauci illi
quidem.

Non est quoddam mihi aliquis obtendat afferatque ex eodem Iustitiano; Perfectionem paucorum esse; non est quoddam idem pronuntiatum S. Basilij auctoritate corroboreret, & quod magis est, ipsius Dei revelatione communitat, qui S. Brigittæ dixit Perfectorum amantium numerum esse perexiguum: non est quoddam etiam Raymundi Lulli documentum è cælo haustum, ut ille ait, pro se alleget, quo didicit, vix è mille unum Dei perfectum amatorem reperiri: audiat potius S. Teresiam suas omnes adhortantem, ut sibi persuadeant, se Deo opitulante, aliquando ad Amoris perfecti culmen evasuras: attendat etiam ad ipsius Teresie voces, quibus profitetur se nemini mortalium in amando Deo quàm perfectissimè cedere velle. Inflammet ergo mentem suam unusquisque ardentissimo amoris perfecti obtinendi desiderio, imò ad similem ei, quem in B. Virginis corde, & Apostolorum pectoribus arsisse conspicimus, votis anhelet; nihilque impossibile putet apud Deum, maximè credent, & quàm ardentissimè potest, aspiranti.

11.
Desideria
tua erunt
flores.

Apparuit aliquando S. Gertrudi Christus coronâ ex varijs floribus contextâ in capite redimi-

tus, qui flores singuli singula desideria, quibus exercendis institerat, representabât. Flores erant & non fructus, sed ut illi à calore solis & benignis cæli imbribus in fructus paulatim formantur; idem de nostris desiderijs sperandum est, quæ Deo summopere placent, & tantum sibi gratiæ ac meriti interdum apud illum conciliant; quantum factum fuisset si in opus externum transiissent. De Alphonso Rodrigues Societatis nostræ Religioso legimus, cum se Christo ad inferorum pœnas pro salute cuiusque Mauri in particulari subeundas magnâ animi deliberatione & ardore obtulisset, ex Christo intellexisse, desiderium, votumque istud acceptissimum sibi fuisse, & tantâ in cælo mercede donandum, quantâ compensaretur, si verè omnes æternâ salute beasset. In hanc sententiam B. Virginem S. Birgittæ aliquando arcanum hoc cæleste aperuisse arbitror; Si quis ardens cupiditate Jesu Christi gloriam & amorem propagandi optaret omnium auribus insonare. Jesum Christum esse filium Dei & omni amore dignissimum, atque in hunc finem ageret quod posset, æquè munerandum à Deo esse, ac si reipsâ desiderium suum executioni mandasset.

12.
Heroicum
desiderium.

CAP.